

a) att Herr Engmans ifrågavarande motion (N:o 18) icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda;

b) att Herr Jan Magnussons ifrågavarande motion (N:o 144) icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 21 Mars 1876.

På Utskottets vägnar

Ivar Månsson.

N:o 29.

Ank. till Riksd. Kansli den 21 Mars 1876, kl. 5 e. m.

*Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 10
i anledning af erhållen återremiss af Utlåtandet N:o 1,
rörande Herr L. Torpadies motion om ändring i Kongl.
Maj:ts nådiga byggnadsstadga för rikets städer.*

Med anledning af nämnda motion, som afser att, derest i äldre stadsdel i något fall sådana särskilda förhållanden inträffa att byggnadsstadgans föreskrifter icke kunna utan verkligt men för den byggande tillämpas, bygg-

nadsnämnden måtte tillåtas att under vissa vilkor medgifva undantag från sagda föreskrifter, hade Utskottet på anförda skäl föreslagit:

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring i eller tillägg till byggnadsstadgan för rikets städer att, hvad anginge äldre stadsdelar, i byggnadsordning måtte ej mindre meddelas bestämmelse om boningsrums höjd, än äfven medgifvas undantag från de i 34 § meddelade föreskrifter, derest sådant af omständigheterna påkallades.

Under öfverläggningen i Kammaren har af särskilde talare blifvit anmärkt och yrkadt:

dels att, då genom Utskottets förslag för stor makt skulle hafva blifvit lagd i byggnadsnämndens händer, skrifvelseförslaget borde affattas i närmare öfverensstämmelse med motionen, så att byggnadsnämnd väl erhåller rätt att medgifva undantag från byggnadsstadgans föreskrifter, men med tydlig begränsning af de tillfällen, då sådan rätt finge af byggnadsnämnd utöfvas;

dels att undantag i de af Utskottet uppgifna fall måtte kunna på förslag af byggnadsnämnden medgifvas af stadsfullmäktige eller allmän rådstuga;

dels att Utskottets förslag vore nog starkt begränsadt, enär modifierationer i stadgans föreskrifter borde kunna beviljas äfven i andra fall än de af Utskottet angifna, samt att i Utskottets förslag förefunnes en brist i formelt hänseende, så att deraf icke tydligan framginge, att i fråga om boningsrums höjd i byggnadsordning finge meddelas andra, mera modifierade bestämmelser än byggnadsstadgan innefattade, hvarföre i sagda förslag framför orden "föreskrifter" borde insättas ordet "andra", "mildare" eller något dylikt;

dels ock slutligen att det af sanitära skäl icke vore rådligt att medgifva undantag från byggnadsstadgans bestämmelser beträffande boningsrums höjd.

Med afseende å de skiljaktiga åsigter, hvilka sålunda yppat sig, har Utskottet varit tveksamt om i hvilken riktning ett nytt förslag borde af Utskottet utarbetas, men Utskottet har dock trott sig böra antaga, att vid återremissen den mening mest gjort sig gällande, att det borde öfverlemnas åt byggnadsnämnd att medgifva de undantag från bestämmelserna i byggnadsstadgan, hvilka böra ifrågakomma, hvadan Utskottet äfven anser sig vara pligtigt att i sådant hänseende framlägga ett förslag och då, enligt Utskottets åsigt, byggnadsstadgan, förutom de af Utskottet anmärkta bestämmelser i 32 § om boningsrums höjd och i 34 § om brandmur, icke innefattar några andra för så väl äldre som nya stadsdelar ovilkorligen gällande bestämmelser af den beskaffenhet, att undantag bör ega rum särskildt för äldre stadsdelar, får Utskottet således föreslå:

att

att Riksdagen må i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring i eller tillägg till byggnadsstadgan för rikets städer att, hvad angår äldre stadsdelar, i byggnadsordning må kunna inrymmas rättighet åt byggnadsnämnd att, i särskilda fall och der icke annans rätt förnärmas, säkerhet för eldfara äfventyras eller skäligt anspråk på sundhet och prydlighet åsidosättes, meddela undantag ej mindre från de i stadgans 32 § gifna bestämmelser om boningsrums höjd, än äfven från föreskrifterna i 34 §.

Stockholm den 21 Mars 1876.

På Utskottets vägnar:

C. F. Toll.
